

[Hans Thyge Jacobsen.]

Forsikringen nyindtrædende Medlemmer i Kraft af den bestaaende Lovgivning skal erholde dette Tilskud som Statens modsvarrende Ydelse til Forsikringen. Det er altsaa ikke en reel Nybevilling, det er ikke en reel Forhøjelse af de sociale Udgiftsbeløb, men det er et Beløb, som automatisk udkræves i Kraft af den bestaaende Lovgivning, den Dag disse Borgere melder sig ind i Forsikringen; det kan de gøre i Dag, og det kan de gøre i Morgen.

Til det Formaal, som jeg før anbefalede at vi sætte alle Kræfter ind paa at røgte, nemlig at faa Invaliderne og de vanføre uddannede og sat i Arbejde, har vi beregnet et Beløb af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at denne Beregning var ganske paa det løse. Jeg skal ikke paa nogen Maade yde Garanti for, at den kan holde. Jeg erkender, at Beregningerne her maa i nogen Maade finde Sted efter et Skøn, men jeg vil hertil føje, at vi gjorde os i Udvalget al mulig Umage, anvendte mange Timer paa at finde frem til det sandsynlige Udgiftsbeløb. Men lad det nu være. Ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. udkræves efter vort bedste Skøn her, og Brugen af disse Penge anser jeg for en Forretningsanbringelse, de vil komme igen med Renter. Paa dette Arbejdes Iværksættelse vil det offentlige tjene betydeligt, og det om ikke saa forfærdelig mange Aar.

Ved Skrivelse af 13. Februar i Aar opfordrede den højtærede Socialminister det i sidste Samling nedsatte Folkeforsikringsudvalg til at indføre en Bevilling paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til de blinde Invalidere. Den fandtes ikke i den højtærede Ministers oprindelige Forslag, og den blev indsat vistnok nærmest, fordi det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen under Behandlingen her i Salen drillede den højtærede Minister med den mindre Nedskæring, som fandt Sted for visse Invalidere. Man læse den igennem, og man vil give mig Ret i, at Forslaget med denne Udvidelse vistnok nærmest er en politisk Handling, en polemisk Handling. Jeg skulde altsaa tro, at naar vi ved den højtærede Ministers oprindelige Forslag har hans egen Kaution for, at rent sagligt er disse Midler maaske nok ønskelige, men dog ikke nødvendige, saa kunde vi betragte disse $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa en ganske bestemt Maade.

Endelig vil jeg gerne gøre mig til Talsmand for, at de $\frac{2}{2}$ Mill. Kr., som foreslaas bevilget til et særligt Alderstillæg for de Aldersrentenydere, som opnaar 80 Aars Alderen, ikke bevilges. Jeg tror nemlig

ikke, at der er tilstrækkelig rationel Begrundelse for denne Bevilling. Jeg har i den seneste Tid, siden Lovforslaget blev fremsat, gjort mig Umage for at betragte de Vilkaar, hvorunder de gamle Aldersrentenydere, som jeg kender, lever, og jeg vil da gøre opmærksom paa, hvad jeg tror mange selv er blevet opmærksomme paa eller i hvert Fald let kan blive det, at naar et gammelt Menneske paa 80 Aar — som Regel er et saadant Menneske jo ensomt, er enten Enke eller Enkemand — skulde betragtes efter Livsforholdene, er hans Behov ikke stigende, men snarere faldende; det skal jeg ikke nærmere skildre i Enkeltheder, det kan enhver tænke sig. Og hans rent personlige Forhold, de Forhold, hvorunder han eksisterer, er som Regel stabile; enten er han paa det Alderstrim optaget i et Alderdomshjem, eller ogsaa har han fundet rolige Forhold hos Slægtninge. (Socialministeren [Steincke]): Det er mest Kvinder). Ja, det er vist rigtigt, men jeg tror som sagt, at langt den største Part af saadanne gamle Aldersrentenydere er kommet ind i stabile Forhold, saa jeg kan ikke rigtig se, at det, at de er blevet 80 Aar, er nogen rationel Begrundelse for at forhøje deres Aldersrente; Forhøjelsen vil jo blot betyde et forhøjet Tilskud til dem, som tager sig af de gamle, hvad enten det nu er et Alderdomshjem, eller det er Slægtninge. Jeg vil altsaa gerne henlede Opmærksomheden paa, at der vist her er et Punkt, hvor vi skal tænke os vel om.

Men naar jeg saaledes har betegnet disse Udgiftsbeløb paa forskellig Maade, kan der, efter hvad jeg kan se, blive tilbage et Beløb paa ca. 7 Mill. Kr., som altsaa er den reelle Forhøjelse, den reelle Nybevilling af offentlige Midler til Socialreformens Gennemførelse. Jeg skal ikke sige andet om det Beløb, end at det i hvert Fald ikke er de 35 Mill. Kr., som Hr. Pio omtalte i „Berlingske Tidende“.

Om dette Beløb saa kan bevilges af Rigsdagen, er jeg ikke, navnlig ikke for nærværende, kompetent til at sige noget om; det vil jo i højeste Grad bero paa, hvorledes Erhvervssituationen formor sig. Og her vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, som mente, at mit Parti var i Knibe, at vi er ikke mere i Knibe, end den højtærede Regering er det, og den højtærede Finansminister er det, end hele den ansvarlige Rigsdag er det, naar vi i vanskelige Tider for vore Erhverv skal gaa til Nybevillinger, ikke Spor mere i Knibe, end alle andre i denne Sal. Men det maa jo blive et Spørgsmaal, som vi til